

НИК. АБАДЖИЕВЪ

НА СТЕФАНА МАКЕДОНСКИ.

Чествуване двадесет годишнината на Стефана Македонски като оперенъ артистъ е същевременно чествуване усилията на група ентузиазирани и преданни дейци въ областта на оперното изкуство, които презъ 1908 година, следъ нѣколко безуспешни пораншни опити, сложиха основитѣ на днешната наша Народна опера.

Участието на Стефана Македонски въ „Тифландъ“, по случай неговото чествуване не е случайно явление. То това като естествена проява, което идва да подчертае още веднажъ истинския характеръ на неговото изкуство, който го отличава резко не само отъ мнозина изъ срѣдата на неговитѣ колеги тука у насъ, но изобщо отъ тѣзи що се зоватъ оперни артисти.

Отъ „Каменъ и Цена“ до „Тифландъ“ Македонски извървя единъ строго опредѣленъ и истински пътъ на творческо развитие, което го издигна до висота на артистъ, като схваща напълно ролята си като артистъ, като съчетава винаги елементитѣ на пѣвеца съ тѣзи на драматическия артистъ.

Всѣки, който що годе е запознитъ съ историческия развой на Операта, знае, че то се почва като плодъ на търсене прости сценични забави, съчетани съ музика въ флорентинскитѣ дворци и скоро стана изключително срѣдство и случай за виртуознитѣ вокални прояви на пѣвцитѣ.

Дойдоха Глюкъ, Гретри и Вагнеръ и съ създаване музикалната драма възкресиха това сценично творение при което музиката и пѣнието се подчиниха на действието и станаха негови тълкуватели.

Оперниятъ артистъ тука не се цени вече само по вокалитѣ си качества, но и по умението и способността да влѣзе въ ролята си, тъй както я диктува развоя на действието. Оперниятъ артистъ тука не е само пѣвецъ, а и актьоръ, чийто изразни срѣдства, наредъ съ музикал.